

1r Concurs de Treballs Periodístics sobre la Unió Europea

Un article sobre Bielorrússia i l'European Youth Parliament és el tercer article premiat en el concurs, organitzat per la Representació de la Comissió Europea en col·laboració amb Presència

El compromís dels joves amb la nova Europa

Dins i fora de les fronteres de la Unió Europea i contràriament al que alguns diuen, els joves europeus tenen interessos i es mouen per allò que els importa. Per a alguns és més complicat que per a altres, ja que sempre existeix algun impediment, però malgrat les dificultats a tot arreu hi ha gent amb iniciativa.

L'EYP (European Youth Parliament) és una de les moltes maneres que tenen els joves d'apropar-se a la política europea i d'expressar les seves idees. Aquesta institució va ser fundada el 1987 com a projecte d'una escola de Fontainebleau (França). Des d'aquella primera activitat fins ara, ha crescut enormement i s'ha popularitzat als diferents països europeus. Ha triat d'un forum que preten involucrar els joves en temàtiques que afecten el futur, propero llunyà, de la societat europea: Potència un pensament independent i una iniciativa sociopolítica entre els joves, ajudant-los a desenvolupar habilitats socials i professionals que els seran molt útils per al seu futur. En aquests 20 anys, desenes de milers de joves ja han format part d'alguna sessió regional, nacional o internacional, on han debatut temàtiques europees molt variades, com ara temes d'afers constitucionals, ques-

Manifestació antigovernamental a Minsk, el 2006. / EFE

tions mediambientals i drets humans, entre altres assumptes. Més enllà dels debats, han pogut experimentar una realitat situada per sobre les fronteres.

En aquesta iniciativa, no es tanca les portes a aquells països europeus que no són de la Unió, ja que es creu que la seva opinió també pot ser de gran ajuda i pot enriquir encara més els debats. Tot això, les mesures i solucions que es proposen queden dins de la Unió Europea, ja que si es tractés del

Parlament Europeu real tampoc no es podrien prendre mesures que impliquessin necessàriament països que no hi pertanyen; no se'ls pot obligar a seguir les polítiques de la UE.

L'EYP funciona a partir dels comitès nacionals, que són els encarregats de promoure els objectius de l'organització als seus països. Una part important de la seva feina és triar els alumnes que representaran el país a les sessions internacionals de tardor i primavera. La promoció de l'organització no sempre és una tasca fàcil. Cada país té els seus problemes, que ha d'afrontar amb la finalitat que l'organització no desaparegui, tant per falta de finançament o de reconeixement com per enfrontaments amb el govern.

Un cas molt especial és el de Bielorrússia, un país que suposadament té una democràcia parlamentària però on no s'escolta el poble, on aquest no es pot mobilitzar i on s'ha oficialitzat el

ros i s'han anat apartant el bielòrits. Fins i tot s'han tancat escoles, universitats i altres entitats bielorrússes de les ciutats. Als pobles encara en queden alguns: Aleksandr Grigórevitx, Lukashenko, el màxim cap d'aquest règim dictatorial, fins i tot ha canviat la bandera i ha prohibit l'antiga, vermella i blanca. Portar, per petit que sigui, un signe amb aquests colors pot suposar l'arrest. En aquest context polític, els joves de l'EYP bielòrits han hagut de fer mans i mànigues perquè una de les poques organitzacions que donen esperança a la llibertat d'expressió en el seu país no mori esclafada pel règim.

El cas de Bielorrússia és un cas extrem, però tots els comitès tenen cada dia moltes dificultats. Tot ells fan un esforç molt gran per mantenir l'estructura de la iniciativa i lluitar contra la ignorància i la falta d'interès dels joves per la política, les problemàtiques socials i les institucions, sobretot en l'àmbit europeu.

Gràcies a l'esforç de milers de joves des del 1987, avui l'EYP és una de les plataformes europees més esteses que potencien el debat i les trobades interculturals.

Cristina Mont Castro

«Per cada reunió no autoritzada que fem, ens exposem a anar a la presó»

● La Natalka (de qui no puc revelar el cognom) és una noia bielorrússa de vint-i-tres anys, que, des dels disset, col·labora amb l'European Youth Forum, i ha accedit a apropar-nos una mica a la seva realitat.

— Quina és la situació actual de l'EYP-Bielorrússia? Que el fa tan diferent de la resta de comitès nacionals?

— «Actualment som una organització il·legal pel fet de no estar registrats. Tot i que hem provat en diverses ocasions de registrar-nos, complint les demandes del règim actual per poder actuar com a organització legal, ens ho han denegat. Per tant, tots nosaltres sabem que, per cada reunió no autoritzada que fem,

quedem exposats a condemnes que van de quinze a trenta dies de presó. A més, sovint, els qui participen en activitats de l'EYP són interrogats i amenaçats per oficials del KGB. A conseqüència de la nostra il·legalitat, les universitats i escoles no volen arriscar-se a deixar-nos llocs per fer reunions ni tampoc ens deixen fer publicitat. Així és molt complicat arribar a la gent. Però, tot i així, seguim existint!»

— L'organització està força estesa per les diferents ciutats. Com heu aconseguit arribar a tanta gent?

— «Ens vam expandir abans que la situació empiorés, i es per això que hem arribat tan lluny. Vam començar el 1999 i, fins al 2004, ens hem aprofitat gairebé a

totes les ciutats grans. Fins al 2004, podíem fer publicitat de les nostres activitats sense cap mena de repercussió legal. Fèiem xerrades a les escoles i universitats (encara que sovint eren controlades), i fins i tot vam arribar a fer algunes sessions nacionals el 2002. També van venir membres d'EYP d'altres països per manifestar-se aquí, a Bielorrússia, a favor de l'organització. El problema va arribar l'abril del 2004, quan es va fer una nova llei que il·legalitzava totes aquestes activitats. Des d'aleshores, les coses han empiorat molt. La majoria de les nostres sessions nacionals s'han de realitzar més enllà de les fronteres de Bielorrússia, en països propers, com ara Polònia, Lituània i Ucraïna, amb alumnes també

d'aquelles zones i amb participació internacional. Aquestes sessions tenen lloc entre tres i quatre vegades l'any i són possibles gràcies a les ajudes que rebem de patrocinadors del Regne Unit, Irlanda i Alemanya.»

Actualment, la Natalka es dedica a anar arreu d'Europa a fer xerrades sobre la llibertat d'expressió i sobre la situació a Bielorrússia. És conscient que s'hi juga molt, però creu que és una lluita necessària. Creu que cal una empenta per reclamar la llibertat d'expressió i per exercir-la. El seu somni és viure en una Bielorrússia amb una democràcia real, on el poble pugui dir el que pensa i on els governants representin realment els interessos de la comunitat.